

Het Internet was ooit een (Amerikaans) defensieproject (van lineswitching naar packet-).

Het grote publiek omarmde dit na de ontwikkeling van het domain name system (bovenop de numerieke adressering) en de ontwikkeling van de simpeler markup language html voor webpagina's dan de bestaande grote broer, de volledige SGML.

De wereld veranderde. Ook die van het auteursrecht. Paste dat zich voldoende aan?

We weten inmiddels dat een democratische maatschappij geen statisch gebeuren is. Elke generatie zal opnieuw ontwikkelingen moeten ijken aan normen en waarden wil men dit erfgoed niet weggeven.

De informatietechnologie heeft ons veel gegeven. We hoeven geen teksten meer af te drukken, enveloppen te schrijven, postzegels te plakken en naar de brievenbus te lopen.

Werk is daarmee onvoorstelbaar productiever geworden.

Veel rechten zijn al in het publieke domein gebracht en dat werpt vruchten af.

Langzamerhand ontstaat wel de vraag of het heersende denken over auteursrechten niet meer een verwoestende belemmering wordt dan een ondersteunende.